

Sestry a bratia!

Veľkonočný pondelok

List Židom 10, 35 : Nestrácajte teda dôveru, čaká ju veľká odmena.

Viete, aké je tajomstvo akrobacie?
Môžeme sa na to opýtať rodiny „ lietajúcich Rodleighovcov“.
Sú to vzdušní akrobati na trapéze.
Nevieme, čo je trapéza?
Vysutá hrazda na gymnastické cvičenie

*Tajomstvo akrobacie spočíva v tom, že ten, čo letí, nerobí nič.
Všetko robí ten, kto chytá.
Keď letíš ku chytačovi, stačí iba, aby si vystrel ruky a čakal, kedy ťa chyť a vytiahne do bezpečia.
Najhoršie, čo môže letiaci akrobat urobiť, je snažiť sa chytača chytiť.
Chytaný nemá chytača chytiť.
Chytač má chytiť chytaného.
Keby chytaný chytil chytača za zápästia, mohol by mu ich zlomiť.
Alebo by ich zlomil chytač chytanému.
V každom prípade by to znamenalo koniec pre ich oboch.
Letiaci akrobat musí letieť, chytač musí chytať.
A letiaci s vystretými rukami musí predovšetkým dôverovať, že ho chytač zachytí.*

Ako tento príklad súvisí s našim životom?
Aj my letíme.
Našťastie máme v živote chytača.
Otázka je, či mu dôverujeme a prosíme Ho pomoc.
Spoliehame sa, že nás zachytí?
Nikdy nás nepustil, aj keď sme si v mnohých situáciách života mysleli, že áno ...
Jeho stisk je pevný a dlane otvorené.
Vložme sa mu do rúk a zistíme, že je možné nebyť o nič ustarostení....

Sled myšlienok dokumentuje aj ďalší pekný príklad na pohladenie duše:

*Raz chlapec našiel na čistine veľký peň a snažil sa ho vykopať.
Celé hodiny doň tlačil, ťahal ho a páčil, ale koreňový systém bol taký hlboký a rozvetvený, že ho nedokázal vytiahnuť.
Zápasil do večera, a keď si večer otec všimol, čo chlapec robí, povedal:
Myslím, že viem, v čom je tvoj problém.
Nevyužívaš všetku svoju silu.
Chlapca slová nazlostili, veď tak ťažko a dlho sa namáhal!
Otec zopakoval slová: Nevyužil si všetku svoju silu ...*

*Keď sa chlapec upokojil, opýtal sa otca, ako to myslel:
Otec vysvetlil: Ešte si ma nepožiadal o pomoc.*

Zvládať vystrašenú ustarostenosť, je ako vyťahovať pne zo zeme.
Sú obavy a strachy, ktoré majú hlboké korene.
Je ťažké ich vytiahnuť.
Nemusíme to však robiť iba vlastnými silami.
Skúsme prosiť o pomoc.
Chytač a spolu - riešiteľ JE TU!
Možno nás podrobí kurzu trpezlivosti, ale zostaneme pokojní do tej miery, v akej sa mu s dôverou odovzdáme.

Naše duše sú ustaté, otupené a zašpinené ustarostenosťou.
Sú riedke a rozťahnuté, ako maslo roztrévané na priveľkom kuse chleba.
Ďaleko od ľahkosti srdca, ďaleko od radosti pri myšlienke na budúcnosť.
Život, ako ho žijeme, nás spaľuje a vysúša.
Duša je ako vysušené hrozienko, hoci chce snívať a dúfať a dýchať.
Chce piť plnými dúškami život, ktorý teraz iba srka.

A zaslúži si ho piť!
Lebo duša nie je žiadna plytká mláka!
Duša je bûtľavina, ktorú napíňa Boh.
Je hlboká a nesmierna, schopná pojať celé symfónie.
Nádoba, stvorená na to, aby ju Boh naplnil.

Predstavujem si okrúhlu, zaoblenú miskú na vrchu elegantnej fontány, z ktorej sa vylieva voda na všetky strany.
Následne s dôverou prosím o naplnenie vyprahnutých zdrojov.

Nech obliehaná, vyčerpaná duša prijme občerstvenie.
Nech život, plný úzkosti a zaseknutia, život, plný izolácie, žije človek opäť slobodne a s ľahkosťou. AMEN